

a

LEE GEOK SIEW @ LEE SIONG KUAN & 3 LAGI

lwn.

SIAKSON COACH TOURS & 2 LAGI

MAHKAMAH TINGGI MALAYA, PULAU PINANG

TUAN T. SELVENTHIRANATHAN H

b

[GUAMAN SIVIL 22-1-93]

27 MAC 1995

c

INJUNKSI: *Plaintif-plaintif memulakan tindakan fitnah terhadap defendan-defendan - Pembelaan berjustifikasi - Plaintif-plaintif memperolehi perintah injunksi interlocutori ex parte menahan defendan-defendan dari terus menerbitkan kenyataan-kenyataan memfitnahkan - Permohonan defendan untuk mengeneipkan injunksi interim - Samada terdapat bukti niat jahat - Samada injunksi interim patut dikekalkan sehingga perbicaraan - Samada imbalan kesesuaian memihak pihak plaintif.*

[English Translation of Catchwords]

d

INJUNCTION: *Plaintiffs instituting defamation proceedings against defendants - Defence of justification - Plaintiffs obtaining ex parte order for interlocutory injunction to restrain defendants from further publication of defamatory statements - Defendants applying to set-aside the interim injunction - Whether there was evidence of malice - Whether the interim injunction ought to be preserved until trial - Whether the balance of convenience favoured the plaintiffs.*

e

Plaintif-plaintif memfailkan tindakan fitnah terhadap defendan-defendan berbangkit dari satu surat yang dihantar oleh defendan ketiga atas kepala surat defendan pertama. Pihak plaintif memperolehi injunksi interim secara *ex parte* menahan defendan-defendan dari terus menerbitkan kenyataan-kenyataan dalam surat tersebut yang dikatakan fitnah.

f

Pembelaan defendan-defendan adalah bahawa kenyataan-kenyataan tersebut adalah berjustifikasi dan pihak defendan memohon supaya perintah injunksi interim yang diperolehi oleh pihak plaintif dibubarkan.

Soalan yang timbul ialah samada pihak plaintif telah berjaya menunjukkan bahawa surat tersebut telah diterbitkan dengan niat jahat dan samada imbalan kesesuaian memihak pihak plaintif.

Diputuskan:

g

[1] Kandungan surat tersebut *prima facie* memfitnahkan dan pihak plaintif telah dapat menunjukkan bahawa ianya mungkin ditulis dengan niat jahat dan palsu pada amnya. Samada defendan-defendan mempunyai pembelaan justifikasi untuk menulisnya dalam keadaan qualified privilege tidak boleh diputuskan tanpa mendengar kes pada keseluruhannya dengan meneliti dokumen-dokumen yang dikatakan membuktikan tohmahan-tohmahan defendan-defendan dan dengar keterangan saksi-saksi. Dalam keadaan ini, penerusan injunksi interim berkenaan tidak memudaratkan pihak defendan dan sebaliknya membendung mereka dari pembayaran ganti rugi yang berganda sekiranya di akhir kes pembelaan justifikasi dalam keadaan qualified privilege tidak berjaya.

h

[2] Defendan-defendan tidak menafikan penerbitan surat tersebut atau mengatakan surat itu tidak memfitnahkan semata-matanya tetapi mereka mengatakan mereka berhak

i

menulisnya kerana semua kandungan surat itu adalah benar dan boleh dipertahankan. Dalam keadaan sedemikian ia adalah wajar untuk menjaga *status quo* supaya defendan-defendan dihalang dari mengulangi dan meneruskan dengan tindakan mereka yang diakui telah dilaksanakan. Dalam keadaan ini imbalan penyelesaian memihak plaintiff-plaintif.

[Permohonan defendan-defendan untuk mengenyahkan injuksi interim ditolak dengan kos].

Kes yang dirujuk:

Quartz Hill Consolidated Gold Mining Company v Beall [1882] 20 Ch D 501 (dibezakan)

Perundangan yang dirujuk:

Kaedah-Kaedah Mahkamah Tinggi 1980, A. 78, k. 3(1)

PENGHAKIMAN

T. Selventhiranathan H:

Plaintif-plaintif memfailkan tindakan fitnah ini terhadap defendan-defendan yang berbangkit dari surat yang dihantar secara faksimile atas kepalasurat (letterhead) defendan pertama oleh defendan ketiga kepada The Ferringhi Beach Hotel, Pulau Pinang untuk perhatian akauntan, hotel itu, Encik Loh Chick Hwai. Defendan pertama adalah satu bahagian dalam syarikat defendan kedua.

Surat itu ("surat tersebut") berbunyi seperti berikut:

Siakson Coach Tours

Division of Siakson Trading Company (Pte) Ltd

Direct line: 3318340

Ref: JS/KPK/eow/9212-110

28 December 1992

Fax: 04-805100

The Ferringhi Beach Hotel

12.5km Batu Ferringhi Road

11100 Batu Ferringhi

Penang

Attn: Mr Loh Chick Hwai

Accountant

Dear Sir,

Re: Dishonoured Cheques

Thank you for your fax dated 24 December 92.

Please note that Mr Johnny Lau, Mr David Lee and Mr Wong Fooi are Directors of Siakson Tours & Travel (Penang) Sdn Bhd who are charged with fraud and CBT. Their personal bank accounts and the accounts of Siakson Tours and Travel (Penang) Sdn Bhd have been frozen by the High Court in Penang. The police are investigating into the matter and those who are involved in the conspiracy together with the directors might be charged in Court. The 3 directors above are not allowed to carry on any tours & travel business in Penang. We, Siakson Coach Tours, Singapore, therefore are filing suit against the said Directors of Siakson Tours and Travel (Penang) Sdn. Bhd.

Siakson Express Co (Pte) Ltd and Siakson Coach Tours, Singapore will guarantee payment for room bookings made directly to you.

a Thank you.

Yours faithfully,

Siakson Coach Tours

sgd

Mr Justin Sng

b Exec Director

Chick Hwai

Please make further enquiries

sgd

29 December 1992

p/s: Mr. David who controls other travel agents is not allowed to carry on any tours & travel business in Penang. Proof of which will be faxed to you if requested.

c Plaintiff-plaintiff mengatakan bahawa dengan penerbitan kata-kata ini, mereka telah mengalami "kerosakan, kejatuhan maruah, watak dan reputasi dan telah dibawa ke dalam skandal, kebencian dan penghinaan" memandangkan plaintiff pertama, kedua dan ketiga bukan sahaja pengarah-pengarah dan pemegang syer dalam plaintiff keempat tetapi mereka juga adalah pengarah-pengarah dalam syarikat-syarikat lain dan mempunyai nama baik dengan hotel-hotel, bank-bank, kedai-kedai, restoran-restoran dan lain-lain yang melibatkan pelancung-pelancung, terutamanya plaintiff pertama yang ada perhubungan rapat dengan kumpulan-kumpulan pelancungan Jepun lebihkurang lapanbelas tahun. Plaintiff-plaintiff menambah bahawa secara besar-besaran mereka dilukakan dalam maruah, watak dan reputasi dan juga dalam kemampuan mereka sebagai profesional, peniaga, pengarah syarikat-syarikat, dan dengan demikian mereka dibawa ke dalam kebencian, skandal dan penghinaan. Oleh yang demikian plaintiff-plaintiff menuntut:

e (a) suatu perintah terhadap defendan-defendan, ejen-ejen atau pekerja-pekerja mereka atau yang selainnya ditahan daripada menerbitkan surat tersebut atau surat-surat atau faks-faks sedemikian atau melakukan fitnah, iaitu slander atau libel, terhadap defendan-defendan;

(b) kerugian exemplary;

f (c) kerugian aggravated;

(d) kerugian-kerugian;

(e) faedah di atas kerugian;

(f) kos.

g Plaintiff-plaintiff juga telah memberi butir-butir makna kata-kata dalam surat tersebut bagi menunaikan maksud A. 78, k. 3(1) Kaedah-Kaedah, Mahkamah Tinggi 1980 (sila lihat pernyataan tuntutan di lampiran (1)).

Melalui saman dalam kamar lampiran (5) plaintiff-plaintiff pohon secara *ex parte* untuk perintah injunksi interlokutori seperti terkandung dalam paragraf (a) di atas. Permohonan ini disokong oleh affidavit plaintiff pertama (lampiran (4)). Plaintiff pertama dalam affidavit itu mengikrarkan bahawa pada 23 Disember 1992 defendan pertama/dua telah memperolehi suatu perintah Mahkamah secara *ex parte* ("perintah itu" atau "perintah *ex parte* 23 Disember 1992) melalui guaman sivil 22-494-1992 di hadapan Hakim Dato' Abdul Hamid bin Haji Mohamed. (Dalam tindakan itu plaintiff pertama, kedua dan ketiga di sini adalah defendan-defendan). Mengikut perintah itu, plaintiff-plaintiff dalam kes ini diperintahkan samada oleh mereka sendiri, ejen atau pengkhidmat mereka atau selainnya

i ditahan dan suatu injunksi seperti berikut diberikan:

- (a) Satu injunksi menahan defendan pertama, kedua dan ketiga atau mana-mana daripada mereka secara bersama atau sendiri daripada menggunakan akaun Syarikat Siakson Tours & Travels (Penang) Sdn Bhd nombor akaun 345-306-593-4 Lee Wah Bank Berhad Cawangan Lebuah Bishop Pulau Pinang. **a**
- (b) Satu injunksi menahan defendan pertama daripada menggunakan Lee Wah Bank Berhad nombor akaun 345-308-388-6 beralamat Cawangan Lebuah Bishop, Pulau Pinang. **b**
- (c) Satu perintah menahan mereka daripada mengambil possessi buku akaun syarikat, buku daftar, pangkal cek (cheque butts) kontrak-kontrak pelancungan, slip-slip bank, pernyataan bank, buku-buku ledger dan semua dokumen berkaitan dengan perjalanan perniagaan Siakson Tours & Travel (Penang) Sdn Bhd. **b**
- (d) Satu injunksi menahan defendan pertama dan kedua daripada menjalankan perniagaan pelancungan dan perjalanan di Pulau Pinang sehingga mereka membekalkan pernyataan akaun Siakson Tours & Travel (Penang) Sdn Bhd dari tahun 1984 sehingga 1992 dan membuat pendedahan penuh semua kegiatan perniagaan. **c**
- (e) Satu injunksi menahan ketiga-tiga defendan daripada menggunakan kenderaan syarikat termasuk kenderaan yang mempunyai nombor pendaftaran PBP 9199, PBQ 8883 dan WBL 5129 dan semua kenderaan-kenderaan lain yang didaftar di dalam nama Siakson Tours & Travel (Penang) Sdn Bhd **d**

sehingga perintah selanjutnya. **d**

Sebelum perintah *ex parte* 23 Disember 1992 dipohon, satu insiden telah berlaku di mana pihak defendan-defendan telah pecah-masuk pejabat plaintif keempat dan mengeluarkan dari situ dokumen-dokumen dan barangan syarikat. Ini dikata dilakukan dengan pengetahuan pihak polis dan peguam defendan-defendan. Walaubagaimanapun perkara ini tidak didedahkan kepada Mahkamah apabila perintah *ex parte* 23 December 1992 diperolehi. **e**

Plaintif pertama juga mengatakan bahawa pada atau kira-kira 28 Disember 1992 defendan-defendan telah dengan niat jahat dan palsunya menerbitkan surat tersebut melalui faks kepada The Ferringhi Beach Hotel Pulau Pinang dan akauntannya Loh Chick Hwai. Pihak plaintif pertama telah memperolehi surat tersebut dari komuniti perniagaan di Pulau Pinang dan Kuala Lumpur. **f**

Mengikut plaintif pertama, pengataan-pengataan defendan-defendan dalam surat tersebut bahawa plaintif pertama, kedua dan ketiga telah disamakan oleh pihak berkuasa untuk kes jenayah fraud dan pecah amanah jenayah (criminal breach of trust atau CBT) langsung tidak benar. Beliau juga mengata kata-kata defendan-defendan dalam surat tersebut bahawa akaun peribadi plaintif pertama dan ketiga telah dibekukan oleh perintah *ex parte* 23 Disember 1992 juga langsung tidak benar. Mengikut plaintif pertama, kata-kata defendan-defendan dalam surat tersebut bahawa plaintif-plaintif terlibat dalam suatu persubahatan langsung tidak berasas juga. Mengikut plaintif pertama, kata-kata defendan-defendan dalam surat tersebut bahawa plaintif pertama, kedua dan ketiga dihentikan dari apa jua perniagaan yang melibatkan pelancungan juga langsung tidak benar. Mengikut plaintif pertama, defendan-defendan dalam surat tersebut juga menawarkan maklumat jika dikehendaki oleh mana-mana pihak dan defendan-defendan juga mengugut hendak mengedarkan surat tersebut kepada semua hotel-hotel di Pulau Pinang. **g**

h

i

- a** Plaintiff pertama mengatakan surat tersebut yang diterima oleh mereka mempunyai catatan oleh pihak penerimanya mengarahkan akauntannya membuat siasatan lanjut (sila lihat ekshibit "LGS - 5" kepada lampiran D (4)). Surat tersebut telah mencemarkan nama dan maruah plaintiff-plaintif dan mendatangkan kerugian yang tidak terkira kepada mereka. Dalam keadaan demikian kalau defendan-defendan tidak dihentikan dalam kempennya merosakkan plaintiff-plaintif, kerugian yang dialami tidak boleh dipampas oleh gantirugi kerana plaintiff-plaintif, terutamanya plaintiff
- b** pertama, kedua dan ketiga, mempunyai banyak bisnes perniagaan jangkamasa panjang dengan hotel-hotel, bank-bank dan sebagainya. Plaintiff pertama juga mempunyai banyak perhubungan dengan kumpulan-kumpulan pelancungan Jepun dan besar kemungkinan mereka hilang kepercayaan kepada plaintiff pertama. Plaintiff pertama, kedua dan ketiga juga digambarkan sebagai penjenayah padahalnya defendan-defendanlah yang mengugut plaintiff kedua dan keraninya dan pecah-masuk pejabat plaintiff keempat seperti ditunjukkan dalam laporan polis.
- c** Hal tentang akaun peribadi plaintiff pertama dan ketiga dibekukan oleh Mahkamah yang tidak benar telah merosakkan kredibiliti plaintiff pertama dan ketiga dalam komuniti hotel yang ada pertalian lama dengan mereka.

- Dalam pembelaan defendan-defendan yang difailkan mereka menjustifikasikan isi kandungan surat tersebut dengan mengatakan ianya itu adalah benar dan ditulis sebagai jawapan kepada surat dari hotel berkenaan. Hakim Dato' Abdul Hamid bin Haji Mohamed telah membenarkan permohonan plaintiff-plaintif untuk perintah injunksi interlokutori secara *ex parte* pada 13 Januari 1993.
- d**

Walaubagaimanapun, perintah *ex parte* 23 Disember 1992 telah diketepikan oleh Hakim Dato' Abdul Hamid bin Haji Mohamed selepas perbicaraan *inter partes* pada 19 Januari 1993.

Beliau telah memerintahkan sebaliknya bahawa:

- e**
- (i) Perintah injunksi yang diberikan kepada plaintiff-plaintif (defendan-defendan dalam kes ini) pada 23 Disember 1992 atas permohonan mereka secara *ex parte* dibubarkan.
 - (ii) Satu pemeriksaan (inspection) oleh kedua-dua pihak dalam kehadiran kedua-dua peguam hendaklah dibuat dan inventori bersama hendaklah diambil ke atas segala dokumen-dokumen dan barangan-barangan yang diambil oleh plaintiff-plaintif dan/atau ejen-ejen mereka dari pejabat syarikat Siakson Tours & Travel (Penang) Sdn Bhd pada 19 Disember 1992 dan hendaklah diadakan dalam tempoh dua (2) minggu dari tarikh perintah ini.
- f**
- (iii) Kedua-dua pihak dibenarkan membuat salinan dokumen-dokumen tersebut dan dokumen-dokumen asal hendaklah disimpan oleh pihak ketiga yang dipersetujui oleh kedua-dua pihak sehingga penyelesaian tindakan ini.
- g**
- (iv) Defendan-defendan dihalang daripada menjual aset-aset syarikat Siakson Tours & Travel (Penang) Sdn Bhd sehingga perintah selanjutnya atau pada atau sebelum 19 Februari 1993 yang mana lebih awal.
 - (v) Satu taksiran terhadap kerugian yang dialami oleh defendan-defendan akibat injunksi tersebut hendaklah dijalankan oleh Penolong Kanan Pendaftar dengan serta merta dan selepas taksiran di bayar oleh plaintiff-plaintif kepada defendan-defendan.
- h**
- (iv) Kos permohonan ini hendaklah ditaksirkan oleh Penolong Kanan Pendaftar dan dibayar oleh plaintiff-plaintif kepada defendan-defendan.

- Hakim Dato' Abdul Hamid bin Haji Mohamed juga berpendapat bahawa defendan-defendan dalam kes ini tidak mendekati Mahkamah dengan tangan yang bersih apabila memperolehi perintah *ex parte* 23 Disember 1992 dalam guaman sivil 22-494-92 oleh kerana mereka tidak mendedahkan kepada Mahkamah insiden di mana mereka telah pecah masuk premis plaintiff
- i**

keempat dan mengambil keluar dokumen-dokumen dan lain-lain barangan kepunyaan plaintif keempat tanpa kebenaran mengikut undang-undang.

a

Selepas perintah injunksi interlokutori *ex parte* dalam kes ini diberi oleh Hakim Dato' Abdul Hamid bin Haji Mohamed, kes ini telah dipindah ke Mahkamah saya atas sebab-sebab tertentu dan saya dengar permohonan defendan-defendan melalui lampiran (14) supaya perintah injunksi interlokutori *ex parte* itu dibubarkan. Banyak afidavit telah difailkan oleh kedua-dua pihak bagi maksud ini di mana mereka telah masuk dalam satu eksersis (exercise) meneliti merit kes masing-masing dalam tindakan ini dan guaman sivil 22-494-92 dengan panjang lebar. Defendan-defendan menggunakan belaan qualified privilege dan justifikasi untuk menyokong permohonan mereka.

b

Mengikut defendan-defendan isi kandungan surat berkenaan adalah benar dan ianya sebagai balasan kepada faks dari hotel berkenaan yang mengadu kepada mereka bahawa cek-cek yang dikeluarkan oleh plaintif keempat tidak ditunaikan. Defendan-defendan menambah bahawa plaintif-plaintif telah gagal mendedahkan kewujudan faks tersebut dari hotel itu apabila memperolehi injunksi interlokutori *ex parte* serta juga gagal mendedahkan beberapa perkara lagi kepada Mahkamah, seperti kekurangan satu tandatangan atas cek-cek yang dikeluarkan yang menyebabkan cek-cek itu tidak dibayar oleh bank, penutupan pejabat plaintif keempat bagi beberapa hari, hutang plaintif keempat kepada hotel tersebut, hotel tersebut telah meminta defendan pertama membekalnya dengan maklumat tertentu bertulis (yang akan dianggap sulit) dan dengan butir-butir guaman sivil 22-494-92 dan sebagainya.

c

d

Defendan-defendan mengatakan sekiranya isi kandungan surat 28 Disember 1992 dibaca dengan perintah 23 Disember 1992, kebanyakannya adalah benar.

e

Saya tidak bersetuju. Walaupun adalah awal bagi Mahkamah memutuskan fakta tentang pembelaan qualified privilege dan justifikasi ditahap membubarkan perintah injunksi interlokutori, tetapi nampaknya isi kandungan surat 28 Disember 1992 melampaui batasan tertentu. Ayat pertama surat tersebut:

Please note that Mr Johnny Lau, Mr David Lee and Mr Wong Fooi are directors of Siakson Tours & Travel (Penang) Sdn Bhd who are charged with fraud and CBT", tidak boleh dianggap sebagai penuduhan yang dilempar oleh defendan-defendan sendiri dalam konteks ayat kedua dan ketiga bahawa "Their personal bank accounts and the accounts of Siakson Tours & Travel (Penang) Sdn Bhd have been freezed (sic) by the High Court in Penang. The police are investigating into the matter and those who are involved in the conspiracy together with the directors might be charged in Court.

f

Pada pendapat saya, ketiga-tiga ayat tersebut membawa makna berikut:

g

- (a) Plaintif pertama, kedua dan ketiga telah dituduh dalam Mahkamah dengan kesalahan-kesalahan penipuan (fraud) dan pecah amanah (criminal breach of trust).
- (b) Berbangkit dari penuduhan mereka di Mahkamah, akaun peribadi mereka di bank dan akaun-akaun plaintif keempat telah dibekukan oleh Mahkamah (yang membawa implikasi mereka terbabit dalam kesalahan-kesalahan penipuan dan pecah amanah yang berkait dengan plaintif keempat).
- (c) Pihak polis sedang menyiasat perkara ini dan mereka-mereka (selain dari plaintif pertama, kedua dan ketiga) yang terbabit dalam komplot (conspiracy) bersama pengarah-pengarah itu (iaitu plaintif pertama, kedua dan ketiga) mungkin akan dituduh dalam Mahkamah.

h

i

a Defendan-defendan berpegang teguh kepada pembelaan justifikasi dan qualified privilege bagi membantah tuntutan fitnah oleh plaintiff-plaintif.

Di sisi undang-undang, adalah menjadi beban plaintiff-plaintif untuk menunjukkan pembelaan tersebut tidak wujud kerana ianya palsu dan dibuat dengan niat jahat (motivated by malice). Pada pendapat saya tidak ada bukti yang menyokong tohmahan-tohmahan defendan-defendan secara kukuh. Jauhlah bezanya di antara ungkapan “who are charged with fraud and CBT”
b dan pemberian “butir-butir fraud dan pecah amanah di mana ketiga-tiga defendan telah menuduh plaintiff-plaintif” (melalui laporan polis) dalam konteks ayat kedua surat tersebut yang mengatakan Mahkamah telah membekukan akaun-akaun bank semua plaintiff, dan ayat ketiga yang membangkit, ekoran penyiasatan polis, kemungkinan orang lain dituduh bersama plaintiff pertama, kedua dan ketiga, yang mana sudah pun dituduh di Mahkamah. Fakta-fakta menunjukkan hanya terdapat laporan polis yang dibuat terhadap plaintiff-plaintif dan bukan
c bahawa mereka telah dituduh di Mahkamah, bahawa melalui perintah *ex parte* 23 Disember 1992 akaun peribadi plaintiff pertama dan akaun plaintiff keempat sahaja dibekukan dan bukan akaun peribadi plaintiff kedua dan ketiga, dan bahawa polis telah klasifikasikan laporan polis yang dibuat sahaja dan bukan bahawa mereka sedang menyiasatkan satu komplot atau persubahatan yang melibatkan orang-orang lain dengan tujuan menuduh orang-orang lain itu dalam Mahkamah bersama-sama dengan plaintiff pertama, kedua dan ketiga yang telah pun
d dituduh di Mahkamah.

Apabila plaintiff-plaintif dapat menunjukkan bahawa kenyataan-kenyataan dalam surat tersebut melampaui batasan qualified privilege dan justifikasi oleh kerana kenyataan-kenyataan itu tidak mencerminkan kedudukan sebenarnya, maka adalah wajar injunksi interlocutori yang diberi secara *ex parte* dikekalkan sehingga perbicaraan penuh kes, lebih-lebih lagi apabila defendan-defendan dalam surat tersebut menunjuk kesediaan mereka meneruskan penerbitan kenyataan-kenyataan itu. Ini adalah jelas dari catatan di atas surat tersebut dan perkataan-perkataan di hujung surat tersebut bahawa defendan ketiga rela memberi bukti tentang isi kandungan surat tersebut dan dari affidavit Jimmy Yeo Siew Hock, seorang pengarah penjualan dan pemasaran di Hotel Equatorial Pulau Pinang. Beliau telah menghadiri suatu seminar pelancungan di Manila, Filipina, dari 9 hingga 16 Januari 1993, di mana defendan ketiga turut hadir bersama.
f Beliau berikrar seperti berikut:

3. Semasa saya bertemu dengan Justin Sng, dia memberitahu saya bahawa Lau Kok Hing, Lee Geok Siew @ Lee Siong Kuan dan Wong Fooi telah didakwa oleh polis untuk CBT dan fraud.

4. Saya juga diberitahu oleh Justin Sng bahawa plaintiff-plaintif tidak lagi boleh berkecimpung dalam bidang pelancungan akibat tindakan fraud dan CBT mereka di
g mana mereka telah disamakan oleh polis.

Peguan defendan-defendan telah menekan kes *Quartz Hill Consolidated Gold Mining Company v Beall* [1882] 20 Ch D 501 sebagai autoriti yang memihak kliennya. Dalam hubungan ini, saya ingin merujuk kepada penghakiman Jessel MR di mukasurat 508 - 509 bagi menunjuk prinsip undang-undang yang terpakai dengan lebih ketara:

h In the present case, I think that the objection to the exercise of the jurisdiction are, at least, three. In the first place, the alleged libel is not proved to be untrue. Now, for a plaintiff to come to a Court and say, ‘Prevent the publication of something which I do not prove to be untrue, is a very strong thing indeed. No doubt it has been said in some cases that the greater the truth the greater the libel; but that does not apply to interlocutory injunctions. **As a general rule the plaintiff who applies for an interlocutory injunction must show the statement to be untrue** (penekanan saya punya). Now, in this instance, the only witness for the plaintiffs is their secretary, who says not that the circular is untrue, but
i

that the statements in the circular are to the best of his knowledge, information, and belief utterly untrue. He does not shew that he has any knowledge at all on the subject of these statements. He probably as secretary has some knowledge about them, but he does not shew it; and where an affidavit is made upon information and belief the rules of the Court require that the deponent should state what are the grounds of his information and belief, and that he does not do, he only says that they are untrue to the best of his knowledge, information, and belief, not saying what the best of his knowledge is, and it may be nothing at all. **There is, therefore, no evidence as to the untruth of the allegations in the circular** (penekanan saya punya). And, on the other hand, the defendant has pledged his oath that he verily believes they are true. In this state of the evidence I am of opinion that no injunction ought to have been granted. The next point is this. The injunction is to restrain future publication. Now the circular in question has been issued to all the shareholders; there is no allegation either on the writ or the statement of claim, or the affidavit of any intention on the part of the defendant to issue any more circulars, nor can I infer such intention, because it is alleged that he has issued the circular to all the shareholders. There is no ground, therefore, for interference. The act is past, the mischief has been done, if mischief there is, and there is no ground for the intervention of the Court before the trial. It appears to me this also is a fatal objection to the motion.

The third ground is this, and a most important ground it is. The circular appears on the face of it to be in the nature of a privileged communication. It is issued by one shareholder to his brother shareholders, asking for their cooperation either in putting an end to the company or reconstituting it. As I said before, it may be answered that it is malicious and not entitled to protection, but that is very difficult to try upon interlocutory application. In the present case the defendant says he is acting *bona fide*, and there is no evidence against him. But if there were, I think a Judge should hesitate long before he decides so difficult a question as that of privilege upon an interlocutory application, the circular being on the face of it privileged, and the only answer being express malice. Those are questions which really cannot be tried upon affidavit, or in the mode in which an interlocutory application is disposed of. In the present instance I can see no sufficient reasons for taking the circular out of the protection of privilege, and that is the third reason why I think his motion ought not to have succeeded. The result is that, in my opinion, we ought to discharge the order of the Vice-Chancellor, and direct the motion to be refused, with costs here and below.

Dalam kes yang sama, Lindley LJ telah mengatakan di mukasurat 511-512:

But when a party comes to ask the Court to restrain the publication of a document as libellous which appears on the face of it to be a privileged communication, I think that the utmost possible caution is requisite before the Court interferes. **I do not mean to say that if it was made plain even upon interlocutory application that a privileged communication was malicious, that is to say, if the plaintiff could prove (the burden of proof being on him in all such cases) that the defendant had so far abused his privilege as to render the publication actionable, an injunction ought not to be granted** (penekanan saya punya) but the Court ought to be very careful before it restrains the issuing of that which is *prima facie* a privileged communication. Now, if we bear in mind that the burden of proof is entirely on the plaintiffs to shew that this is a malicious libel, the occasion being privileged, the evidence is utterly worthless, and does not deserve consideration. It appears to me that on that ground, to say nothing of the other grounds which have been mentioned, this injunction ought not to have been granted.

Tetapi dalam kes di hadapan Mahkamah sekarang atas sebab-sebab yang diuraikan di atas, plaintif-plaintif telah menunjukkan bahawa surat berkenaan, walaupun dikatakan satu privileged communication, telah diterbitkan dengan niat jahat (published with a malicious motive) dan oleh sebab itu injunksi interlokutori harus dikekalkan. Pihak defendan telah mengemukakan beberapa autoriti yang memutuskan sebaliknya tetapi autoriti-autoriti itu hendaklah diterimapakai dengan berjaga-jaga oleh kerana di England Mahkamah bimbang

- a* memutuskan atas perkara-perkara di tahap interlokutori yang semata-mata jatuh dalam bidang kuasa juri dalam perbicaraan kes dan perlu diputuskan oleh juri manakala di Malaysia kes-kes fitnah tidak melibatkan perbicaraan bersama juri dan seseorang Hakim bolehlah membuat keputusan setakatmana yang perlu di tahap interlokutori tanpa mengkhawatiri tentang efek keputusannya atas juri apabila mereka dikehendaki menimbangkan soalan yang sama di akhir kes.
- b* Pada pendapat saya kandungan surat tersebut *prima facie* memfitnahkan dan plaintiff-plaintiff dapat menunjukkan ianya mungkin ditulis dengan niat jahat dan palsu pada amnya. Samada defendan-defendan mempunyai pembelaan justifikasi untuk menulisnya dalam keadaan qualified privilege tidak boleh diputuskan tanpa mendengar kes pada keseluruhannya dengan meneliti dokumen-dokumen yang dikatakan membuktikan tohmahan-tohmahan defendan-defendan dan dengar keterangan saksi-saksi, lebih-lebih lagi
- c* di mana setiap pihak mengatakan melalui affidavit dia sahaja mengemukakan fakta-fakta yang benar dan pihak yang lain berbohong. Dalam keadaan ini, penerusan injunksi berkenaan tidak memudaratkan pihak defendan-defendan dan sebaliknya membendung mereka dari pembayaran gantirugi yang berganda sekiranya di akhir kes pembelaan justifikasi dalam keadaan qualified privilege tidak berjaya.
- d* Apa yang mustahak dan penting di sini ialah defendan-defendan tidak menafikan menerbitkan surat tersebut atau mengatakan surat itu bukan memfitnahkan semata-matanya tetapi mereka mengatakan mereka berhak menulisnya kerana semua kandungan surat itu adalah benar dan boleh dipertahankan. Mahkamah tidak dapat memutuskan isu itu tanpa perbicaraan penuh dan adalah wajar untuk menjaga *status quo* supaya defendan-defendan dihalang dari mengulangi dan meneruskan dengan tindakan mereka yang diakui telah dilaksanakan. Defendan-defendan juga memang sedar bahawa perintah *ex parte* 23 Disember 1992 adalah tidak muktamad dan plaintiff-plaintiff berhak memohon supaya perintah itu dibubarkan dalam perbicaraan *inter partes*. Maka bagi membendung keadaan yang wujud, Mahkamah telah menolak permohonan defendan-defendan di lampiran (14) dengan kos. Pada pendapat Mahkamah, imbalan keselesaan (balance of convenience) memihak plaintiff-plaintiff.
- f*
-

g

h

i